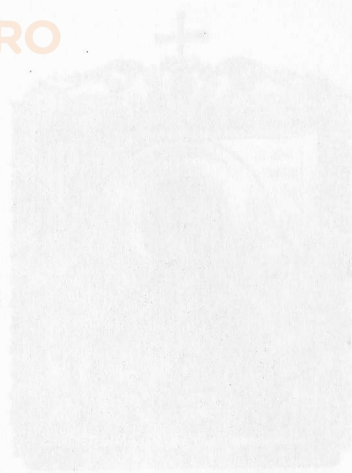
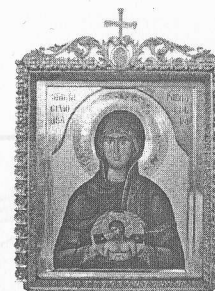

Volum realizat cu osteneala Preacuviosului Protosinghel Valerian Radu,
preot slujitor la Catedrala Mitropolitană din Iași,
și a familiei Părintelui Mihail Roșu, protopop al Protopopiatului Iași III

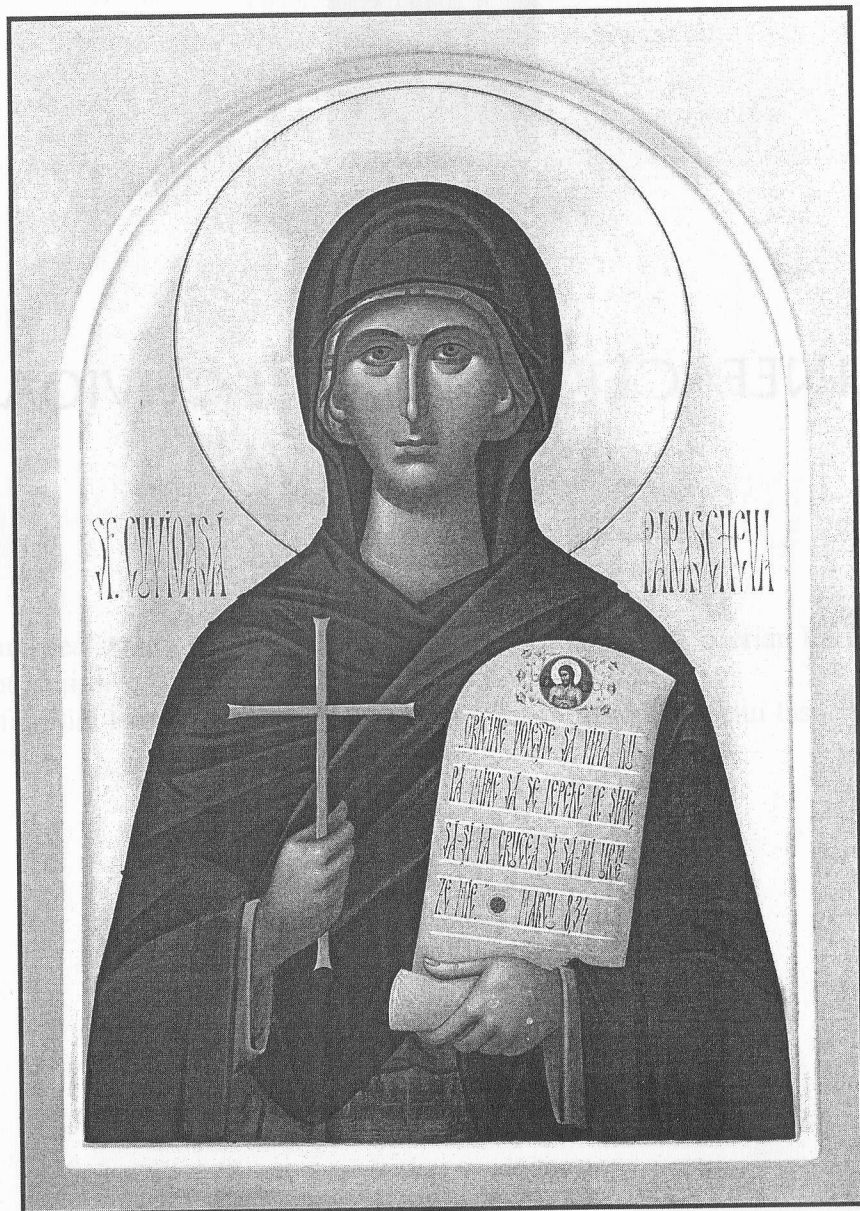

BINEFACERILE SFINTEI CUVIOASE PARASCHEVA

Mărturii ale închinătorilor (2)

Carte tipărită cu binecuvântarea
Înaltpreasfințitului Părinte
TEOFAN
Mitropolitul Moldovei și Bucovinei

Icoana Sfintei Cuvioase Parascheva din Palatul mitropolitan

Cuprins

Sfânta Cuvioasă Parascheva - o chemare a lui Hristos adresată oamenilor	7
Viața și petrecerea Cuvioasei Maicii noastre Parascheva cea nouă, cea din Epivate, scrisă de Matei smeritul, Mitropolitul Mirelor	11
I. Rugăciunea – înaltă smerenie	29
II. Accidente	73
III. Vicii	83
IV. Ajutor multiplu	93
V. Vindecări	109
VI. Serviciu	137
VII. Sprijin în încercări	147
VIII. Căsnicie. Copilul – un dar	155
IX. Examene	171

*Baldachinul și iconostasul Sfintei Cuvioase Parascheva
din Catedrala Mitropolitană din Iași*

I

Rugăciunea – înaltă smerenie

*Icoana Sfintei Cuvioase Parascheva
sec. XVII, Muzeul
Mănăstirii Bistrița, județul Neamț*

Rugă pentru împlinire

Eram copil când am venit aici cu tatăl meu rugându-ne pentru drumul cel bun în viață. Prin mijlocirea Sfintei Parascheva, Dumnezeu mi-a purtat de grijă într-un mod nemaipomenit toată perioada facultății (...)

Un an mai este și voi fi medic. Îl rog pe Dumnezeu să mă ajute să am priceperea și puterea de a-i ajuta pe oameni.

Sfântă Parascheva, te rog să mă sprijini! Tu știi suferința și mizeria din sufletul meu. Roagă-te lui Dumnezeu să-mi curețe inima, să mă simt curată și liniștită. Tu știi tot ce s-a-nântâmpat, vezi rostul tuturor lucrurilor prin înțelepciunea ta. Ajută-mă să înțeleg, să accept și să

iert tot răul care m-a rănit! Dă-mi răbdare și învață-mă să fiu un om smerit! Iartă-mă pentru tot ce am gândit, ce am spus și-am judecat. Tu știi ce este în inima mea! Ajută-mă să mă liniștesc, îmi pare rău, mă simt foarte vinovată. Tu știi că îl iubesc mult de tot, dar poate că iubirea mea nu este suficient de curată și de puternică.

Tu știi că eu îl doresc înapoi, dar să fie voia lui Dumnezeu!

Dă-mi răbdarea să aștept să vină și zile bune pentru mine!

Binecuvintează-mă pentru anul care începe, să-l termin cu bine și să fac alegerea cea mai bună.

Te rog, ai grijă de omul acesta, dă-i înțelepciune, fă să-i fie bine lângă persoana care este, ajută-l să se maturizeze!

Facă-se voia lui Dumnezeu cu noi doi!

Dă-le sănătate părinților mei, fratelui, alină durerea bunicii mele, că tare mult ne iubește și întotdeauna are grijă de noi!

Anonimă

* * *

Sfintele moaște în popas pentru rugăciune

Eram copil, când, în vara anului 1946, a fost seceta cea mare, iar moaștele Cuvioasei Parascheva au fost scoase în pelerinaj prin țară, pentru ploaie.

Pe șoseaua Romanului, cu vreo 2 km înainte de intrarea în pădurea Dealu Mărului, în satul Poenița, comuna Poenari, s-a oprit camionul cu sfintele moaște. Preoții au cerut ajutor oamenilor, care deși au fost foarte mulți, n-au putut porni camionul. Au venit meseriași care n-au găsit nici o defecțiune la motor. A stat camionul în mijlocul drumului toată ziua și apoi noaptea întreagă. Noi, copiii, eram ridicați de părinți spre a săruta sfintele moaște. S-au închinat numeroși oameni și din satele vecine, au stat în genunchi, s-a făcut slujbă toată noaptea.

A doua zi a venit Mitropolitul și mai mulți preoți, s-a făcut slujbă mare la care au participat foarte mulți oameni. După marea slujbă,

camionul a plecat mai departe. Țin minte (deoarece casa noastră era la vreo 50 de metri de acest loc) cum vorbeau vârstnicii că acel loc nu era curat: s-ar fi făcut niște crime sau alte nenorociri în timpul războiului.

După aceea nu s-a mai vorbit despre acest fapt sugestiv pentru puterea sfintelor moaște. A venit iarna grea, foametea din 1947, alun-garea regelui (...). Acum după vreo 65 de ani de când am plecat din sat, am îndrăznit să scriu această importantă mărturie spre folosul tuturor.

Înv. A. Smaranda

* * *

Am ridicat nădejdea către Dumnezeu

Ca un templu în stea călătoare

Aici chem des să vorbească cu ea inima-mi visătoare

Pitulește-te suflare la umbra nădejzii,

Căci se va simți și-n Sine

În amurgul său se va sălășlui.

Am ridicat nădejdea către Dumnezeu

Și mi-a primit-o ca pe-un toiag la scaunul Său

Prin care binele și răul răsună des din nai –

Fereastră mică a templului ce duce înspre rai.

Am ridicat nădejdea către Dumnezeu

Ecoul surd al minții ce-l răsfoiesc mereu

E-o filă atent pictată, cavoul gândului meu.

Ș-am ridicat nădejdea către Dumnezeu

C-a scris în Cartea Vieții micuț numele tău.

Amin!

Cuvioasă Maică Parascheva, iartă-mă și ocrotește întreg norodul care se închină Preacinstitelor tale moaște.

Roagă-te, Cuvioasă Maică Parascheva, pentru sufletul Simonei Isabela. Miluiește-mă pe mine păcătoasa!

Ana

* * *

Până în anul 2001 am trăit în Iași, apoi am plecat la Istanbul, după o prietenie de 10 ani cu o persoană de acolo. Ne-am căsătorit, iar bucuria mea a fost că soțul nu mă împiedică cu nimic în cele ce fac legate de biserică.

Am descoperit acolo biserica românească pe care o frecventez.

Anul trecut am avut bucuria de a mă reîntregi total: biserica de acolo a primit din partea Mitropoliei Moldovei icoana celor două surori. Așa îmi place să le spun: Maica Cuvioasă Parascheva împreună cu mucenița Paraschevi Romana. De atunci la rugăciuni stau lângă icoana lor.

Deci, tânjind de dorul Cuvioasei Parascheva de la Iași, rugăciunile mele au dat rod. Mulțumesc lui Dumnezeu pentru tot.

Adriana

Mărturisesc cu nevrednicie că simt mereu ajutorul Sfintei Parascheva.

Odată, la închinăciune în Sfânta Catedrală, când am sărutat sfintele moaște, am simțit mâinile Cuvioasei calde, pline de viață.

Astăzi, când eu, cel mai păcătos dintre oameni, m-am închinat sărutându-i sfintele mâini, mi-a dat prin gând că visul în care o făptură nu mă lăsa să-i sărut sfintele moaște a fost de la vrăjmașul care încearcă, pe orice cale, să mă îndepărteze de ea.

Lăudat fie Domnul în veci!

Dragos

O floare albă

Pe 8 martie 2012 așteptam la rând pentru a mă închina Sfintei Parascheva. În Mitropolie, domnul care se ocupă cu liniștea și ordinea strângea florile de la icoana Sfintei Cuvioase și, pentru că erau multe, le împărțea credincioșilor.

Îmi doream și eu o floare de la ocrotitoarea mea. Când am ajuns la sfintele moaște, i-am spus Sfintei: „Vreau și eu o floare...”.

În aceeași clipă, domnul acela mi-a dăruit o zambilă albă, frumoasă, de pe racla Sfintei. M-am bucurat nespus de mult că doar într-o clipă mi s-a îndeplinit dorința.

Am meditat la frumusețea și puritatea acestei flori minunate – Sfânta noastră Parascheva care dăruiește în orice clipă ajutor, alinare celor ce se roagă cu încredere și multă credință.

Andreea

Un gând ascuns

Am făcut școala de șoferi în Piatra Neamț și nu reușeam să trec examenul de preselecție, deși era foarte simplu. Am venit la racla Sfintei Parascheva, m-am rugat și am atins un pix de sfântul ei trup. M-am rugat pentru examenul acesta, dar am avut și gândul de a folosi pixul și în alt scop... Minunea constă în faptul că, deși am pus pixul în geantă, nu l-am mai găsit nici în geantă, nici în haine, nici pe stradă în drumul de acasă până la școală. Dar Sfânta m-a ajutat doar pentru ceea ce m-am rugat.

Acum îmi râde inima de bucurie duhovnicească, pentru că m-a ajutat să mă împărtășesc cu Sfântul Trup și Sânge al Mântuitorului.

Alexandru Ștefan, Piatra Neamț

Acatistul

În ziua de 14 octombrie 2011, aflându-mă la lucru în Italia, am citit dimineața acatistul Sfintei Parascheva. După puțin timp, în casa în care locuiam a căzut un geam cu tot cu chenarul de lemn. S-a prăbușit pe scara interioară tocmai pe unde eu trecusem cu câteva minute înainte. Dimensiunea și poziția geamului mă fac să cred că acel moment mi-ar fi fost fatal.

Cuvioasa Parascheva m-a salvat! Ce-ar fi fost dacă nu citea, acatistul?!

Mihaela-Daniela (Dumbravă), Galați

* * *

Tatăl meu, Mihail, a suferit mulți ani, fiind complet paralizat, iar în ultima vreme hrănit prin tub.

În anul 2010 m-am hotărât să vin în pelerinaj la Sfânta Parascheva, cu un grup din Timișoara, dar fiind hramul Sfintei și la biserica din cartierul nostru, preotul a hotărât să plecăm la Iași după Sfânta Liturghie. În timpul Sfintei Liturghii, tatăl meu a trecut la Domnul. Am înțeles că, dacă s-a stins în această zi mare, Sfânta Parascheva l-a primit lângă ea, nu ca pe marinarul înmormântat lângă sfintele moaște.

Mihai, Timișoara

* * *

Fără deznădejde

Am avut vreo doi ani de tulburare a respirației. În spital, vestea că am astm bronșic a căzut ca un trăsnet, pentru că pe atunci eram o persoană foarte activă atât la serviciu, cât și acasă. Nu puteam respira, oboseam foarte repede, fie zi sau noapte.

Am început cu rugăciuni la Maica Domnului, la Sfânta Cuvioasă Parascheva, nu m-am îndoit niciodată de ajutorul de la Dumnezeu. De aceea, rugându-mă, n-am deznădăjduit, acum sunt mai bine, țin boala sub control.

Doamne, ajută-ne pe noi, păcătoșii!

Veronica, Tg. Neamț

* * *

Mai întâi rugăciunea

La 70 de ani, mama încă avea puterea de a zugrăvi. Locuind la țară, lîpea și vîrăia casa. Într-o zi, un ginere, care nu era cu Dumnezeu, a venit tocmai când mama grijea camerele. A întrebat-o doar ce face și a plecat. Imediat, mamei au început să i se umfle mâinile, de nu mai putea face nimic. Se înroșeau, se înfierbântau, de parcă ieșea foc din ele. A dat cu diferite unguente, fie de la medic, fie naturiste, fără nici un efect. Nu mai putea suporta fierbințeala mâinilor.

Având mare evlavie la Sfânta Parascheva, a venit la Iași cu trenul. Prinsese la Mitropolie ultimele trei Sfinte Evanghelii de la Sfântul Maslu. Cât a stat acolo plângând și rugându-se, a simțit, dintr-odată, cum mâinile ei se răcoresc și se dezumflă. După asta, s-a închinat, mulțumind cu lacrimi. A plecat acasă bucurându-se de această minune și de faptul că i-a crescut și mai puternic evlavia la Cuvioasa Parascheva.

Într-o altă situație, mama s-a convins că înainte de orice trebuie făcută rugăciunea, apoi celelalte activități. De câte ori venea în Iași, la mine, la plecare, trebuia să i se întâmple câte un necaz: pierdea ceva, se lovea, era tulburată, pierdea trenul. Văzând așa, a hotărât ca înainte de toate, după coborârea din tren, să meargă la Sfânta Parascheva, să se roage în simplitatea ei, apoi să vină la mine. Mama are 79 de ani, citește acatistul Sfintei cu mare evlavie și-i mulțumește că o mai ține încă în putere, fiind și bolnavă.

Varvara și mama Aurica, Botoșani

* * *

În urmă cu vreo câțiva ani am auzit pe cineva povestind cum a ajutat-o Sfânta Parascheva în copilăria ei. Am început să citesc și eu aproape zilnic acatistul Sfintei, dar în mintea mea era gândul că de aceea a primit ajutor, fiindcă, de obicei, copiii sunt curați la suflet și la trup. Nu știam că Sfânta împarte ajutor și vindecări zi și noapte celor care-l cer, indiferent de vîrstă.

De-abia acum îmi dau seama de ajutorul primit, pe când eu, păcătoasa, îmi spuneam că am noroc.

În vara asta am primit cartea *Binefacerile Sfintei Cuvioase Parascheva*. Am constatat că avem aproape de noi o grabnic ajutoare și am început, după o oarecare întrerupere, să citesc Acatistul, dar altfel față de până acum: cu dragoste adâncă și speranța că mă va ajuta și pe mine ca pe toți ceilalți. Într-adevăr, așa a fost.

Îmi doream mult să ajung la ea; să-mi cer iertare pentru trecut și ajutor pentru viitor, însă, acolo unde lucrez, este foarte greu de obținut o învoire. Totuși, Măicuța a aranjat așa cum bine a știut și peste două săptămâni am ajuns la dânsa. Cu toate că-mi este foarte rău în mașină, tot rugându-mă, n-am avut nimic. Într-un timp mă amenința o gripă urâtă, am luat medicamente și tratamente naturiste, totuși, nu prea puteam înghiți (aveam și alte simptome). Atunci am luat ulei de la Sfânta, agheasmă, iar în final m-am făcut bine.

Anonimă

* * *

Altruism

Am ezitat mult timp nefiind ferm convinsă că fac bine așternând pe hârtie ceea ce am gândit, am simțit și mi s-a întâmplat.

De la grădiniță mi-am dorit să devin medic, care să ia cu mâna durerea oricărui om... N-a fost o ambiție de copil, n-a fost o iluzie...

Veneam la Sfânta Parascheva de câte ori treceam prin Iași, mă rugam Sfintei, dar cu mare regret recunosc că, până a deveni studentă, nu am citit Paraclisul Sfintei.

Ajunsă studentă la Medicină, am avut probleme cu locul de cazare, cu studiul, cu influențele din jur care mă determinau la decădere morală.

Acum, spre sfârșitul semestrului I, în seara de 10 ianuarie 2012, am venit la Sfânta cu ochii plini de lacrimi, rugând-o să mă ajute să termin pentru a II-a zi un proiect pe care trebuia să-l definitivez în vacanță. Era un proiect greu, la biofizică, pentru care, în câteva zile,

câte 8-9 ore căutam informații, citeam, traduceam din engleză, dar parcă totul „era legat”, neajungând la final.

M-am rugat la racla Sfintei, cam disperată, am citit pentru prima dată Paraclisul Sfintei, apoi am plecat cu o nouă dorință de a lua lucrarea de la capăt.

Acasă am început lucrul cu laptop-ul în brațe, cu toate materialele adunate, alături de trei icoane așezate în fața mea: Icoana Maicii Domnului, a Sfântului Arhangel Mihail și a Sfintei Cuvioase Parascheva.

Am tastat continuu de seara până a doua zi aproape de ora 11⁰⁰, fără să gust ceva, doar schimbând diferite poziții. A fost o noapte în care am pierdut noțiunea timpului, o noapte ca o clipă, în care n-am auzit nici un sunet, nimic nu era în jurul meu, n-am simțit nici o oboseală, eram lucidă ca și cum aș fi dormit un somn bun de 5-6 ore. N-aveam cum să dorm, pentru că de la 13³⁰ aveam cursuri până seara.

Cineva mi-a spus: „Nu te lăsa! Sfânta Parascheva să fie mâna ta dreaptă! Să fie prietena ta! Roagă-te ei și nu te va lăsa...!”, Aceste cuvinte le voi păstra mereu în mintea și în sufletul meu. La fel voi păstra până la ultima suflare chipul Sfintei căreia mă rog să-mi ajute să trec peste toate obstacolele vieții ca în noaptea albă când Sfânta Parascheva mi-a întocmit referatul la biofizică...

Îndeosebi mă rog să mă ajute să nu devin un „om fără Dumnezeu”, un doctor fără de suflet! Când, uneori, mi-e frică, atunci mă rog să-mi dea puterea de a mă jertfi oricând pentru ceilalți, oricât de greu ar fi și orice s-ar întâmpla în această lume...

Studentă la Medicină

* * *

Muncă, rugăciune, profesionalism

Acum 20 de ani am înălțat rugăciuni smerite la sfânta raclă a Cuvioasei Parascheva, pătrunsă de dorința de a face în viață ceva deosebit.

Consider că mi-a ascultat ruga, deoarece sunt un medic priceput, cu știință acumulată prin muncă asiduă, prin care pot ajuta multă lume aflată în suferință astăzi mai mult ca oricând.

Întotdeauna am mers la braț cu rugăciunea atât pentru mine cât și pentru semenii mei suferinzi.

Îi mulțumesc din suflet Sfintei Cuvioase Parascheva.

Cristina-Ileana

* * *

Mărturisire

Am ezitat mult timp, dar cu rugăciuni încărcate de amărăciune și lacrimi, Sfânta Parascheva m-a ajutat la Sfânta Spovedanie să mărturisesc un păcat grav de care mă rușinam.

În momentul confesiunii, mi-a dat puterea să spun acel păcat și să primesc dezlegare de la duhovnic.

Mulțumim, Sfântă Parascheva, că ne-ai învrednicit și anul acesta să ajungem la moaștele tale!

Ana-Maria

* * *

În impas, căutam sprijinul divin

Sunt căsătorită, am trei copii și ne-am stabilit în Franța din anul 2000. De câteva luni mi-am pus în gând să dezvălui o minune întâmplată în familia noastră grație Sfintei Parascheva.

Începând cu 2005-2006, eu și soțul meu am făcut multe credite în bănci pentru două mașini, mobilă, decorarea apartamentului, o operație la ochi... Îndată am ajuns să nu mai putem rambursa ratele lunare, adunându-se multe penalizări. Eu eram casnică, iar soțul, tot ce câștiga mergea pentru plata datoriilor și astfel nu plăteam chiria la apartament.

În 2008 eram în totală imposibilitate de rambursare: soțul își pierduse locul de muncă. Astfel, am ajuns în fața tribunalului, eram disperați, încât nu dormeam noaptea și se înteteau certurile între noi.

Un timp, o comisie specială girată de Banca Franței se ocupa de familiile foarte îndatorate, ne-a ajutat acordându-ne o perioadă pentru

a ne pune pe picioare financiar, după care să începem rambursarea creditelor. Situația tot nu s-a schimbat, iar în 2011 am depus un nou dosar la Banca Franței. O doamnă care se ocupa de cazul nostru a propus judecătorului de la Tribunalul de mare instanță să se șteargă toate datoriile. Motivul – incapacitate de rambursare. Apoi, toate băncile s-au ridicat împotriva acelei decizii. Personal, eram neom, căci, dacă judecătorul nu ne acorda ștergerea datoriilor, calvarul începea de la capăt.

În 2011 am început să mă încurajez citind foarte des acatistul Sfintei Parascheva, rugând-o să ne salveze, fiindcă îmi doream să-mi cresc copiii mici în liniște și pace, fără frica zilei de mâine.

În martie 2012 am venit în România, la părinți, și am reușit a doua zi să mă rog la moaștele Sfintei. Tot în aceea zi, soțul mă sună din Franța și-mi spune că suntem salvați: judecătorul a decis ștergerea datoriilor fără posibilitatea de recurs din partea băncilor.

Am spus tuturor că este o minune de la Sfânta Parascheva, deoarece au fost și alte cazuri de familii superîndatorate care n-au avut parte de o rezolvare fericită ca a noastră.

Mulțumesc Sfintei Parascheva, făcătoarea de minuni, că a readus liniștea, și speranța, și fericirea în sufletele noastre!

Angelica T., 32 de ani

* * *

Prima lectură

Am „descoperit-o” pe Sfânta Cuvioasă Parascheva când aveam 7 anișori, fiind în clasa I. Am găsit în casă *Viata Sfintei Cuvioase Parascheva*, cumpărată de la biserică. Am fost foarte curioasă și nerăbdătoare să văd ce scrie acolo. Deși abia învățam să citesc la școală, am lecturat ușor, ușor cartea. Momentul acela a rămas tipărit în mintea mea, apoi foarte ușor am început să privesc lucrurile noi care mi se păreau extraordinare și m-au sprijinit să înțeleg mai bine obiectele de studiu din școală.